

K vánocům

PROČ JSEM SE NARODIL? – ŘÍKÁ BŮH.

NARODIL JSEM CHUDÝ, ABYS TOUŽIL PO JEDINÉM OPRAVDOVÉM BOHATSTVÍ.

NARODIL JSEM SE SLABÝ, ABYS ZE MĚ NEMĚL STRACH.

NARODIL JSEM SE VE STÁJI, ABY SES UČIL POSVĚCOVAT KAŽDÉ PROSTŘEDÍ.

NARODIL JSEM SE V NOCI.

ABYS VĚŘIL, ŽE MOHU OZÁŘIT KAŽDOU SITUACI.

NARODIL JSEM SE JAKO ČLOVĚK.

ABYS TY MOHL ŽÍT BOŽÍM ŽIVOTEM.

NARODIL JSEM SE

A HNED JSEM BYL PRONÁSLEDOVÁN.

ABYS I TY UMĚL PŘIJMOUT KAŽDOU TĚŽKOST.

NARODIL JSEM SE V PROSTOTĚ.

ABYS OPUSTIL VŠECHNO SLOŽITÉ.

NARODIL JSEM SE DO TVÉHO ŽIVOTA.

ABYCH TEBE I VŠECHNY DOPROVODIL DO OTCOVA DOMU.

K zamyšlení Čas

Vánoční dárky lze hodnotit podle mnoha kritérií. Můžeme je dělit podle toho, jak dlouho nám připomínají Vánoce. Některé dárky zazáří jako prskavky a zhasnou. Potěší, možná pobaví, pak je někam uklidím a při příštím jarním úklidu vyhodím do koše. Jiné dárky spontánně začlením do běžného provozu, stanou se součástí šatníku, vybavení domácnosti nebo knihovny a jejich souvislost s Vánocemi se vytratí. Příště mě při přečtení knížky už nenapadne, že byla původně vánočním dárkem.

Častým způsobem hodnocení dárků je porovnání jejich finanční hodnoty. Ti, kdo používají tohoto kritéria, jsou nejšťastnější z dárků nejdražších. Dobře obstojí pravé perly, brilanty, zlato, klíčky od rychlých vozů, vzácné parfémy, pravé koženiny či umělecká díla.

Jsou ovšem lidé, kteří ocení spíše originalitu a vtip darovaného předmětu a na jeho hodnotě v penězích jim vůbec nezáleží. Největší úspěch u nich mají dárky velmi osobní s hezkým nápadem nebo velmi humorné. Je

docela lhostejné, jsou-li vyrobeny z pravého zlata či z plastelíny.

Objevila jsem, že se mohu na dárky dívat ještě z dalšího úhlu pohledu. Jejich hodnota roste množstvím vložené lásky. Napadlo mne to o minulých Vánocích, kdy jsem v hromadě dalších dárků našla balíček od kamarádky. Ukrýval měkoučké bledě modré ručně pletené vlněné ponožky. Jak dobře mě zná, napadlo mne. Ví, že když jsem unavená nebo smutná, je mi zima. A sama je vyrobila... Nikdy jsem ponožky nepletla, ale moje babička kdysi ano. Pamatuju si, že uplést jeden pár jí trvalo asi tak tři dny. Představila jsem si, že moje kamarádka do dárku investovala tři dny času. To je hodně lásky - tři dny! A tak ty bledě modré ponožky patří k loňským nejcennějším vánočním dárkům. Vždycky mi při navlékání připomenou, že mě někdo měl tolik rád, že na mne myslel tři dny. Už jen ta vzpomínka mě zahřívá.

*Hana Pinknerová
HLAS od Panny Marie 4/08,
občasník farnosti Žarošice*

